Dosar nr.3-102/2024
2-24079424-09-3-18072024-1

H O T Ă R Î R E
în numele Legii RM

11 decembrie 2024
mun.Bălţi

Judecătoria Bălţi, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul *Valeriu Pădurari*
grefier *Marina Nichitoi*

examinînd în şedinţă publică cauza în procedura contenciosului administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL ”Curtea Dacilor” vs Biroul vamal Nord, Serviciul Vamal al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil,-

C O N S T A T Ă :

Argumentele participanţilor la proces:

La 28 iulie 2024 SRL ”Curtea Dacilor” a înaintat în instanţa de judecată, acţiune în ordinea contenciosului administrativ vs Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

*În motivarea cererii invocă că, la data de 29.03.2024, de către Biroul Vamal Nord în persoana Inspectorului principal SCU - Carcea Oxana, a fost perfectat Procesul-Verbal nr. 25/02 din 29.03.2024 de reverificare a declaraţiilor vamale, în baza căruia, în opinia Biroului Vamal Nord, urmează a fi întocmită Decizia de Regularizare prin care se vor recalcula obligaţiile vamale în sumă de 27 525,83 lei, iar suplimentar conform art. 129 al. (2) indice 2 Cod Vamal, art. 228 Cod Fiscal, vor fi recalculate majorarea de întârziere; în legătură cu faptul că SRL „Curtea Dacilor” ar fi beneficiat neîntemeiat de tratament tarifar preferinţial (preferinţa 200) la importul în baza declaraţiei vamale nr. *****din 01.09.2021, a mărfii din Germania Semiremorcă p/u transportul mărfurilor, **********, a.f. 2013, şasiu *****. Marfa a beneficiat de tratament tarifar preferinţial (preferinţa 200) în temeiul certificatelor EUR. 1 nr. L380598 din 24.08.2021.*

Subliniază că, în cadrului controlului post-vămuire, Serviciul Vamal a interpelat Autoritatea Vamală din Germania pentru verificarea corectitudinea eliberării certificatelor EUR. 1 emise de exportatorul MATEUZ GTI MIET-FAHZEUG-CENTER. După cum indică Biroul Vamal Nord în Procesul-Verbal de reverificare a declaraţiilor vamale 25/02 din 29.03.2024 că, Autoritatea Vamală din Germania a remis răspunsurile nr. Z 4215 F-247/22-1 din 04.07.2021 şi nr. Z 4215 B-11/22-B 1401 din 20.06.2023, în care a comunicat faptul că, certificatul de circulaţie a mărfurilor EUR. 1 menţionat supra este autentic însă mărfurile indicate in acesta nu sunt originare.

Reclamantul nefiind de acord cu concluziile inspectorului Biroului Vamal Nord, SRL „Curtea Dacilor" a expediat pe Dezacordul nr. 1-24 din 08.04.2024 în privinţa acestora. Prin răspunsul nr. 28/25-2784 din 19.04.2024, Biroul Vamal Nord a respins argumentele SRL „Curtea Dacilor", anexând totodată copia răspunsului Autorităţii Vamale din Germania nr. Z 4215 B-11/22-B 1401 din 20.06.2023, fără însă a fi anexat şi răspunsul nr. Z 4215 F-247/22-1 din 04.07.2021 la care se face trimitere şi în Procesul-Verbal de reverificare a declaraţiilor vamale 25/02 din 29.03.2024 şi în Răspunsul BVN nr. 28/25-2784 din 19.04.2024.

Comunică că, prin Decizia de regularizare nr. 75 din 25.04.2024, recepţionată de SRL „Curtea Dacilor" la 02.05.2024, a fost obligată spre plata obligaţiei vamale calculate spre încasare în sumă totală de 39 584,29 lei, dintre care: 22 938,19 lei: taxe 8% (020); 4 587,64 lei - TVA 20% (030); 12 058,46 lei - penalităţi pentru sumele menţionate, pentru perioada de la importul bunurilor până la emiterea Deciziei de regularizare (01.09.2021 - 25.04.2024).

Invocă că, aşa cum Decizia de regularizare este un titlu executoriu, pentru a evita blocarea activităţii SRL „Curtea Dacilor", urmează să efectueze achitarea benevolă integrală a sumelor menţionate în termen de maxim 10 zile calendaristice de la data recepţionării Deciziei (02.05.2024).

Totodată, cu Decizia de regularizare nr. 75 din 25.04.2024 nu este de acord, solicită anularea acesteia integrală şi rambursarea sumelor care vor fi achitate; iar în sprijinul poziţiei sale comunică că nu a luat cunoştinţă cu dosarul administrativ, a solicitat prin cererea prealabilă acces la dosar pentru a putea lua cunoştinţă cu actele care au stat la baza Deciziei Biroului Vamal Nord. Această solicitare a fost lăsată fără soluţionare, Serviciul Vamal respingând cererea prealabilă în fond, menţionând doar că de fapt răspunsul Autorităţii Vamale din Germania nr. Z 4215 F-247/22-1 din 04.07.2021, la care se face referire în Procesul-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale nr. 25/02 din 29.03.2024, la întocmirea procesului-verbal a fost comisă o

eroare. De fapt, răspunsul menţionat este datat cu 04.07.2023 Serviciul Vamal anexând la scrisoarea din 10.06.2024 răspunsul respectiv.

Referitor la fond reclamantul a menţionat că, conform răspunsurilor Autorităţii Vamale a Germaniei se stipulează că certificatele de origine EUR 1., sunt autentice, însă exportatorii nu au demonstrat originea preferenţială a mărfurilor.

Relatează că, la momentul importului mărfii, Declarantul a acţionat doar cu bună-credinţă, fiind convins că Certificatele EUR 1. în baza cărora SRL "Curtea Dacilor" a beneficiat de regim tarifar preferenţial la devamare, sunt autentice, iar Marfa este una de provenienţă Uniunea Europeană. Astfel, Certificatele conţineau menţiunea de rigoare cu privire la origine şi au fost verificate la momentul exportului de către Autoritatea Vamală Germană - unde prin semnătura şi ştampila acesteia s-a confirmat că Declaraţia este una conformă. De altfel, originea UE a Mărfii a fost una din condiţiile procurării acesteia de către Declarant de la exportator.

Totodată, reclamantul invocă o neclaritate referitoare la răspunsul nr. Z 4215 B-11/22-B 1401 din 20.06.2023 anume din ce motiv Autoritatea Vamală din Germania a ajuns la astfel de concluzie, ori în Certificatul EUR. 1 nr. L380598 din 24.08.2021 autoritatea vamală a indicat anterior că totul este conform, iar ulterior, ajunge la o concluzie opusă. Consideră că lipsa informaţiei complete şi a accesului la aceasta, încalcă direct dreptul la apărare a Declarantului, drept care este asigurat inclusiv de Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Mai invocă că, acceptarea fără echivoc şi fără motivare, a poziţiei Autorităţii vamale, în lipsa informaţiei şi actelor, care să demonstreze cauza din care Autoritatea vamală din Germania a concluzionat că marfa importată nu este de origine europeană, este, în viziunea sa arbitrară şi care încalcă principiul siguranţei raporturilor juridice, ori aceste circumstanţe sunt importante atât pentru a aduce contra-argumente, dar şi pentru a exclude orice greşeală sau divergenţă în acte.

Consideră, că, în condiţiile în care mediul de afaceri din Republica Moldova, inclusiv întreprinderea reclamantă, a fost puternic afectat de perioada de pandemie din 2020-2022, iar actualmente este afectat de războiul din Ucraina şi de situaţia în sectorul agricol, în special dat fiind faptul că Declarantul SRL "Curtea Dacilor" a acţionat exclusiv cu bună-credinţă la importul mărfii, este necesar de analizat detailat şi multiaspectual toate circumstanţele situaţiei create şi în special de aflat motivul pentru care Autoritatea Vamală din Germania, a ajuns la concluzia că marfa nu ar fi originară din UE. Ori, în procesul respectiv, s-ar putea determina că totuşi concluziile acestea nu ar fi corecte sau nu ar fi atât de echivoce, încât să

servească la plata suplimentară de către Declarant a taxelor şi altor plăţi vamale.

Totodată, în ceea ce ţine de calcularea majorărilor de întârziere (penalităţilor), menţionează că, marfa a fost importată la 01.09.2021, pe culoarul galben de vămuire, care permite acordarea liberului de vamă după efectuarea controlului documentar, iar actualmente au trecut aproape 3 ani de la import.

Consideră că, dat fiind întârzierea cu care s-a acţionat pentru reverificarea declaraţiilor vamale a Declarantului, dar şi buna-credinţă a Declarantului, care nu ştia şi nu avea de unde cunoaşte despre faptul că Marfa importată în septembrie 2021 nu ar fi putut beneficia de tratament tarifar preferenţial 200; nu este corectă aplicarea faţă de declarantul SRL "Curtea Dacilor" a penalităţilor pentru perioada de când sumele obligaţiilor vamale respective urmau să fie achitate şi pînă la data stingerii acestora, ori, în opinia reclamantului, în cazul respectiv organul vamal putea iniţia controlul ulterior încă în anul 2021. Prin urmare consideră că organul vamal, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit de Codul vamal, nu a acţionat cu bună-credinţă şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul în limita împuternicirilor şi în baza procedurii stabilite.

În condiţiile respective, în circumstanţele în care Biroul Vamal Nord în calitate de autoritate vamală a părţii contractante importatoare a acţionat în temeiul art. 32 al. (1) Apendicelui I la Convenţia PEM din 09.12.2009 (în vigoare în RM din 01.09.2015) şi art. 32 al. (1) al Protocolului II al Acordului de Asociere dintre UE-RM din 27.06.2014; şi anume a initiat procesul de verificarea ulterioară a dovezilor de origine doar în condiţiile în care avea îndoieli justificate cu privire la autenticitatea certificatelor EUR. 1 sau la caracterul originar al produselor respective sau la respectarea celorlalte condiţii ale prezentei convenţii; apare întrebarea din ce cauză, Biroul Vamal Nord a trimis scrisoarea pentru verificare către autorităţile vamale ale Germaniei de abia la 28.04.2022. Cu alte cuvinte, în caz dacă autorităţile vamale ale RM aveau dubii justificative cu privire la originea mărfii, din ce cauză s-a tergiversat adresarea către autorităţile vamale ale Germaniei, ori în condiţiile respective, rezultă faptul că nici initial nu au existat careva îndoieli justificate în sensul art. 32 al. (1) Apendicelui I la Convenţia PEM din 09.12.2009, pentru efectuarea acestui control ulterior al provenienţei mărfii importate de Declarant. Tergiversarea acestui proces, a însemnat pentru declarantul SRL "Curtea Dacilor", inclusiv mărirea cuantumului penalităţii calculate, care putea fi substanţial mai mică.

Concluzionează reclamantul că, o simplă constatare, chiar şi a unei autorităţi publice - vama Germană, fără a motiva/proba constatările respective

faţă de persoana care a fost afectată de constatările respective - adică Reclamantul; nu pot servi drept temei suficient aplicării faţă de reclamant a sancţiunilor pecuniare de achitare a sumelor suplimentare la import (inclusiv dobânzii de întârziere). Astfel, imposibilitatea obţinerii unei concluzii motivate şi a probelor aferente, pune Reclamantul într-o situaţie discriminatorie şi care încalcă direct, în viziunea noastră, dreptul Reclamantului la un proces echitabil şi la principiul „egalităţii armelor" garantate de art. 6 Conveţiei Europene a Drepturilor Omului. Astfel, Reclamantul este pus în faţa unor concluzii a autorităţilor publice, a căror motivare/probare nu o poate obţine, în vederea aducerii contraargumentelor şi contraprobelor.

Mai mult această confuzie (eroare) cu data specificată de Serviciul Vamal în ceea ce ţine de răspunsul Autorităţii Vamale din Germania din 04.07.2023, dar şi faptul că solicitarea de acces la dosarul administrativ a fost lăsată fără soluţionare, a împiedicat reclamantul să poate efectiv colecta probele în apărarea sa.

Având în vedere cele expuse mai sus, în temeiul art. 206, 224 Cod Administrativ, solicită admiterea prezentei cereri; anularea Deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024 emisă de Biroul vamal Nord al Serviciului Vamal al RM.

Prin referința *din 23.10.2024 la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL "Curtea Dacilor" reprezentantul pârâtului– Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal al RM a solicitat respingerea acţiunii ca fiind neîntemeiată, relevând în acest sens următoarele motive de fapt şi de drept.*

*Notează că, Secţia control ulterior al Biroului Vamal Nord în perioada 25.03.2024 - 29.03.2024, planificat, a efectuat controlul ulterior prin reverificarea declaraţiei vamale nr. 2070187760 din 01.09.2021 depusă de către SRL „Curtea Dacilor", privind corectitudinea acordării tratamentului tarifar preferenţial (cod preferinţă 200) al mărfii importate. În urma efectuării controlului s-a constatat că, la data de 01.09.2021, reclamantul SRI „Curtea Dacilor" a depus declaraţia vamală nr. 2070 I 87760, prin care a solicitat vămuirea unei semiremorci pentru transportul mărfurilor **********, anul fabricării 2013, şasiu *****, cu valoarea facturală de 21500 euro, valoarea statistică 458 763,80 lei. Declaraţia vamală a fost selectată pe culoarul galben de vămuire, care determină acordarea liberului de vamă după efectuarea obligatorie a controlului documentar.*

Indică că, potrivit Acordului de Asociere între Republica Moldova şi Uniunea Europeană, semnat la Bruxelles la 27.06.2014, marfa importată de către agentul economic SRL „Curtea Dacilor", la momentul vămuirii a beneficiat de tratament tarifar preferenţiar, preferinţa „200", fiind scutită de plata taxei vamale, în baza certificatului de circulaţie a mărfuri or EUR. 1, nr.

380598 din 24.08.2021, întocmite în numele exportatorului „GTI MIET-FAHRZEUG-CENTER", pentru mărfurile de origine EUR. 1.

Comunică că, conform prevederilor art. 31 şi art. 32 din Apendicele I la Convenţia Regională cu privire la regulile de origine preferenţiale pan-euro-mediteraneene (în continuare Convenţia PEM), prin scrisoarea nr. 28/06 - 6360 din 28.04.2022, a solicitat Autorităţii Vamale din Germania efectuarea controlului corectitudinii eliberării certificatului de circulaţie a mărfurilor EUR.1 nr. L 380598 din 24.08.2021.

Drept urmare, de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova au fost recepţionate răspunsurile nr. Z 4215 F - 247/22-1 din 04.07.2021 şi nr. Z4215 B - 11/22 - B 1401 din 20.06.2023, emise de către Autoritatea Vamală din Germania. Conform răspunsurilor recepţionate, Autoritatea Vamală din Germania a comunicat că, certificatul de circulaţie a mărfurilor EUR. 1 nr. L 380598 din 24.08.2021 este unul autentic, însă mărfurile indicate în respectivul certificat nu sunt originare. Urmare confirmării că marfa vămuită de agentul economic SRL „Curtea Dacilor" nu este una originară, a fost constatat că marfa vămuită a beneficiat neîntemeiat de tratament tarifar preferenţial în funcţie de originea mărfurilor (cod preferinţă 200).

Reiterează că, potrivit Acordului de Asociere între Republica Moldova şi Uniunea Europeană, semnat la Bruxelles la 27.06.2014, părţile beneficiază de un regim tarifar preferenţial reciproc. Prin Procesul - verbal de reverificare a declaraţiilor vamale nr. 25/02 din 29 03.2024, a fost stabilit că, în conformitate cu prevederile art. 1, alin. (4) Cod Vamal nr. 95/2021, art. 1, alin. (21^1), art. 181^1, art. 185, art. 202, Capitolul V al Secţiunii 29^1, Cod Vamal nr. 1149/2000; Hotărârea de Guvern nr. 1000 din 17.10.2018, punctele 53, 54 lit. (b) 55 lit. (d), 59 lit. (a), (b), (c), 61, 62, 63, 64 ale Hotărîrii de Guvern nr. 1140 din 02.11 2005; punctul 7 din anexa nr. 3 a Hotărîrii de Guvern nr. 4 din 02.01.2007; art. 154, 155 Cod Fiscal al R.M., marfa vămuită de către agentul economic SRL „Curtea Dacilor" a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferenţial, fapt care duce la apariţia obligaţiei vamale.

Comunică că, prin Decizia de regularizare nr. 79 din 25.04.2024, potrivit prevederilor art. 127^{11}, alin. (1), lit. (a), art. 127^{13}, art. 181^1, art. 202^2, art. 202^3, alin. (1) lit. (g) şi alin. (2), lit. (e), art. 202^7, art. 32 din Cod Vamal nr. 1149/2000, art. 228 Cod Fiscal al RM, pentru marfa vămuită de către agentul economic SRL „Curtea Dacilor" la data de 01.09.2021, urmează să fie calculate drepturi de import în sumă de 39584,29 lei, inclusiv: Taxă vamală - 32986, 91 lei (penalitate 10048,72 lei); TVA - 6597,38 lei (penalitate 6597,38 lei).

Menţionează organul vamal că, penalitatea din Decizia de regularizare nr. 79 din 25.04.2024 a fost calculată conform prevederilor la data emiterii

acesteia în conformitate cu art. 228 Cod Fiscal şi art. 129, alin. (22) Cod Vamal.

Mai indică că, SRL„Curtea Dacilor" nu a fost de acord cu Decizia de regularizare nr. 79 din 34, contestând-o cu cerere prealabilă către Serviciul Vamal al R.M. prin care a solicitat anularea Deciziei respective. Drept urmare, prin răspunsul nr. 28/11 - 7498 din 10.06 2024, Serviciul Vamal al R.M. a informat SRL „Curtea Dacilor" precum că acţiunile organului vamal adoptate în privinţa acestuia sunt legale şi nu există motive pentru anularea actelor solicitate. Ca rezultat celor descrise supra, SRL „Curtea Dacilor" s-a adresat în instanţa de judecată privind anularea actului administrativ defavorabil emis, şi anume a Deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024. Biroul Vamal Nord consideră că nu există motive pentru anularea Deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024, întrucât la emiterea acesteia, autoritatea publică nu a încălcat prevederile legale ce reglementează situaţia din speţă.

Reiterează că, în urma efectuării controlului ulterior, a fost stabilit că, la data vămuirii remorcii importate de către SRL „Curtea Dacilor" (01.09.2021), remorca respectivă nu a respectat condiţia obligatorie de a fi originară din Uniunea Europeană. Conform art. 147 al Protocolului 1 din Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice si statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr. 112 din 04.07 2014, „Fiecare parte reduce sau elimină taxele vamale aplicate mărfurilor originare din cealaltă parte, în conformitate cu anexa XV la prezentul acord". Conform art. 2 al Protocolului II al Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice şi statele membre ale acestora, pe de altă parte „în scopul punerii în aplicare a prezentului acord, se consideră că următoarele produse sunt originare dintr-o parte: a) produsele obţinute în întregime în una dintre părţi, în sensul articolului 4; b) produsele obţinute în una dintre părţi care conţin materiale ce nu au fost obţinute în întregime în acea parte, cu condiţia ca aceste materiale să fi fost supuse în partea respectivă la prelucrări sau transformări suficiente în sensul articolului 5.

Autoritatea pârâtă, atrage atenţia instanţei de judecată că, potrivit Răspunsurilor nr. Z 4215 B - 11/22-B1401 din 20.06.2023 şi nr. Z4215 F-247/22-1 al Autorităţii Vamale ale Germaniei, răspunsuri oferite la solicitarea Serviciului Vamal nr. 28/06-6360 din 28.04.2022, a fost confirmat că marfa importată de către agentul economic SRL "Curtea Dacilor" nu corespundea criteriului de originaritate, fapt care a dus la beneficierea neîntemeiată a scutirii de la achitarea taxei vamale. Nu Serviciul Vamal al RM dar

Autoritatea Vamală a Germaniei a stabilit că marfa importată de către reclamant nu este originară în sensul prevederilor legale menţionate anterior,

Notează cu referire la argumentul reclamantului, care în cererea sa de chemare în judecată menţionează că, iniţial nu a existat careva îndoieli justificate al veridicităţii Certificatului de circulaţie a mărfurilor EUR.1 nr. L 380598 din 24.08.2021, că, urmare a efectuării controlului ulterior de către Secţia control ulterior planificat al Biroului Vamal Nord în perioada 25.03.2024 - 29.03.2024, a fost constatat că agentul SRL „Curtea Dacilor" a beneficiat neîntemeiat de scutirea de la achitarea taxei vamale pentru marfa importată la 01.09.2021 în urma efectuării controlul ulterior prin reverificarea declaraţiei vamale nr. 2070 I 87760 din 01.09.2021.

Comunică că, Codul Vamal nr. 1149/2000 reglementează controlul ulterior şi invocă că, acesta se efectuează în scopul confirmării sau aplicării corecte şi unitare a reglementărilor vamale şi a altor dispoziţii legale. Astfel, conchide că efectuarea controlului ulterior nu presupune existenţa cărorva îndoieli justificate privind legalitatea unor acte anexate la declaraţia vamală de import, scopul controlului fiind verificarea corectitudinii aplicării reglementărilor procesul vămuirii mărfurilor.

Relatează art. 18 alin. (1), 23 alin. (2), din Legea nr. 1380 din 20.11.1997 „Cu privire la tariful vamal (în vigoare la momentul vămuirii mărfii), art. 31 alin. (1), art. 32 alin. (6) al Apendicelui 1 din Convenţia regională cu privire la regulile de origine preferenţiale pan-euro-mediteraneene şi comunică că, în baza răspunsurilor oferite de către Autoritatea Vamală a Germaniei, Serviciul Vamal şi Biroul Vamal Nord a şi emis în privinţa SRL „Curtea actul administrativ defavorabil.

La fel, menţionează că, în corespundere cu prevederile Anexei III al Protocolului II al Acordului de Asociere, cât şi Anexei III a Convenţiei Regionale cu privire la regulile de origine preferenţiale pan-euro-mediteraneene, a fost aprobat modelul certificatului de circulaţie a mărfurilor EUR.1 în rubrica 14 "Rezultatul controlului" din certificatul de circulaţie a mărfurilor se conţin două subrubrici cu textul: 1. "a fost eliberat de biroul vamal indicat şi informaţiile pe care le conţine sunt exacte" şi 2. "nu îndeplineşte condiţiile de autenticitate şi legalitate cerute", care sunt bifate de autoritatea vamală care efectuiază verificarea în dependenţă de constatările depistate. În cazul din speţă, Autoritatea Vamală din Germaniei în rezultatul verificării autenticităţii certificatului de circulaţie a mărfurilor EUR. 1 nr. L 380598 din 24.08.2021 a bifat "X" în subrubrica 2 din rubrica 14 cu aplicarea ştampilei, din care reiese că, condiţiile de autenticitate nu au fost confirmate pentru acordarea preferinţei tarifare.

Deci, la importul mărfii în baza declaraţiei vamale nr. 2070 I 87760 din 01.09.2021, la care a fost prezentat certificatului de circulaţie a mărfurilor EUR. 1 nr. L 380598 din 24.08.2021, SRL"Curtea Dacilor" a beneficiat neîntemeiat de preferinţa tarifară cu scutirea de la achitarea taxei vamale, deoarece ca rezultat al verificării ulterioare de către Autoritatea Vamală din Germaniei nu s-a confirmat originea preferenţială.

La fel, notează că, nu este de acord cu argumentului reclamantului, care menţionează că o simplă constatare, chiar şi a unei autorităţi publice - vama Germană, fără a motiva/proba constatările respective fată de persoana care a fost afectată de constatările respective, nu pot servi drept temei suficient aplicării faţă de reclamant a sancţiunilor pecuniare de achitare a sumelor suplimentare la import (inclusiv dobânzii de întârziere).

În context indică prevederile Codului Administrativ al RM şi anume art. 21, alin. (1) comunicând că, cadrul normativ în baza căruia, de către Serviciul Vamal şi Biroul Vamal Nord, au fost întreprinse măsurile legale îndreptate în speţa ce vizează agentul economic SRL „Curtea Dacilor", a fost enumerat mai sus în prezenta referinţă. Totodată, aplicarea sancţiunilor pecuniare la care face referire reclamantul, reprezintă plăţi încasate urmare apariţiei obligaţiei vamale. Potrivit art. 127[2] Cod vamal, „La introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal, obligaţia vamală apare în cazurile cînd: a) mărfurile pasibile de drepturi de import sînt puse în liberă circulaţie. Marfa importată de către agentul economic SRL „Curtea Dacilor" a fost pusă în libera circulaţie prin validarea declaraţiei vamale de import nr. 2070 I 87760 din 01.09.2021. Consideră necesar de a menţiona că obligaţia vamală ale agentului economic SRL „Curtea Dacilor" a apărut urmare validării declaraţiei vamale de import, însă respectiva obligaţie a fost depistată ulterior, urmare recepţionării răspunsurilor oferite de către Autoritatea Vamală a Germaniei.

Atrage atenţia la prevederile art. 228 Cod Fiscal, art. 129 Cod Vamal, şi notează că, raportând acţiunile Serviciului Vamal şi Biroului Vamal Nord la normele legale enunţate supra, considerând că în cadrul procedurii administrative de emitere a Deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024, inclusiv la calcularea penalităţilor, nu au fost admise acţiuni contrare prevederilor legale.

Deci, din acţiunile descrise mai sus, se dovedeşte faptul că, actele administrative contestate, denotă legalitatea şi temeinicia acestora, or, Biroul Vamal Nord, la întocmirea şi emiterea actelor administrative contestate la caz, a realizat obligaţia de motivare a actelor administrative atât a) în drept - indicând temeiul legal pentru emiterea actelor administrative contestate şi anume, Acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte, Codul Vamal nr. 1149/2000 (în vigoare până la 31.12.2023), Codul Fiscal, şi alte

acte normative; cât şi b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar fiind individualizate totalitatea motivelor de fapt care au dus la emiterea deciziei de regularizare; şi c) conţine o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului.

Indică, Biroul Vamal Nord că, în exercitarea la caz a dreptului discreţionar atribuit de lege şi alte acte normative, a acţionat cu bună - credinţă în limitele legale stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul în limita împuternicirilor şi în baza procedurii stabilite expres de Acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte, Codul Vamal nr. 1149/2000 (în vigoare până la 31.12.2023), Codul Fiscal, şi alte acte normative, şi respectiv, nu a adus atingere activităţii administrative SRL"Curtea Dacilor" stabilite de Codul Administrativ.

Reieşind din art. 137 alin. (1) şi (2), art. 24 alin. (1), (2), art. 225 alin.(1)-(2), art.23 alin. (3), art. 43 Cod Administrativ, solicită respingerea cererii de chemare în jduecată depusă de către SRL "Curtea Dacilor" privind anularea Deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024 ca una neîntemeiată.

În cadrul examinării cauzei în fond, reprezentantul reclamantului SRL "Curtea Dacilor", avocatul Corceac Sorin a solicitat anularea actului administrativ individual defavorabil şi anume a deciziei de regularizare nr.79 din 25.04.2024 emisă de Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal al RM, bazându-se pe argumentele de fapt şi de drept invocate în acţiune.

Reprezentantul pârâtului Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal – Tîşchevici Roman, în cadrul şedinţei de judecată de examinare a cauzei în fond, a susţinut referința anexată şi a solicitat respingerea acţiunii depusă de SRL "Curtea Dacilor", ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței:

Audiind explicaţiile participanţilor de proces, studiind materialele cauzei, instanţa de judecată respinge acţiunea înaintată de SRL "Curtea Dacilor" vs Biroul Vamal Nord al Serviciul Vamal RM privind anularea actului administrativ defavorabil, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.218 Codul administrativ, Examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii: a) examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în şedinţă publică, iar în cazuri de excepţie stabilite de lege – în şedinţă închisă. Participanţii la proces se citează; în citaţie se comunică locul, data şi ora şedinţei. Dacă participanţii la proces convin de comun acord, examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă; b) instanţa de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în

faza de pregătire pentru examinarea în fond a acţiunii în contencios administrativ, numai dacă participanţii la proces justifică şi probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanţă; c) participanţii la proces care s-au prezentat cel puţin o dată în şedinţa de judecată pe parcursul examinării acţiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acţiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citaţiei pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară; d) neprezentarea la şedinţa de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanţilor şi/sau a reprezentanţilor lor nu împiedică soluţionarea acţiunii în contenciosul administrativ.

Conform prevederilor art.130 alin.(1) Codul de procedură civilă, Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege; alin.(2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor; alin.(3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Conform art.5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Conform art.10 alin.(1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Termenul de „act administrativ”, în conformitate cu Rezoluţia (77) 31 privind protecţia individului în raport cu actele adoptate de autorităţile administrative, este înţeles ca orice măsură sau decizie individuală care este luată prin exercitarea autorităţii publice şi care este de natură să afecteze în mod direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor.

Conform art.20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu prevederile art.189 din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere. În cazurile prevăzute de lege, precum şi în scopul revendicării drepturilor ce reies dintr-un contract administrativ, acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată şi de autoritatea publică.

Prin prisma Codului administrativ, instanța de judecată, nu verifică numai legalitatea unui act administrativ, ci realizează verificarea exercitării de către autoritatea publică a întregii activități administrative aferente emiterii unui act administrativ, operațiuni administrative, realizarea dreptului discreționar. Prin drept discreționar al autorității publice înțelegem pe de o parte puterea pe care o are, autoritatea publică, în baza legii, să hotărască fie necesitatea actului însuși, fie cuprinsul lui, fie momentul alcătuirii lui, în funcție de interesul general pe care trebuie să-l satisfacă continuu și permanent serviciul public și pe de altă parte posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare. Astfel, instanța de judecată analizează dacă, în procesul activității sale decizionale, materializată prin totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative, autoritatea publică a realizat dreptul discreționar: 1) cu respectarea limitelor de competență și regulilor de procedură instituite de lege; 2) cu luarea în considerare a tuturor faptelor relevante; 3) conform scopului acordat prin lege.

Prin prisma art.225 Cod administrativ, verificarea de către instanţa de judecată exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar – se constată faptul acțiunii/inacțiunii autorității publice; b) a luat în considerare toate faptele relevante – circumstanță care se referă la verificarea legalității în fond al activității autorității administrative; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar, și d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege – circumstanțe care se referă la respectarea condițiilor de ordin procedural și a regulilor în materia competenței stabilite de lege.

Suplimentar, la capitolul verificării legalității exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar, urmează a fi verificat faptul respectării prevederilor art.137 Cod administrativ, care consacră nemijlocit

dreptul discreţionar al autorităţii publice şi modul de operare a acestuia (1) În exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. (2) Dacă autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale.

Potrivit prevederilor art.206 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare).

Reieşind din conţinutul şi efectele actelor contestate în raport cu partea reclamantă, precum şi calitatea pe care o întruneşte autoritatea emitentă, instanţa de judecată consideră că, SRL ”Curtea Dacilor” este îndreptăţită să iniţieze acţiunea de contencios administrativ în cauză, în limita pretenţiilor invocate.

Iniţial, referitor admisibilitatea acţiunii, instanţa de judecată relevă că, potrivit prevederilor art.207 alin.(1)-(2) Cod administrativ, Instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. (2) Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunţat la acţiune sau şi-a retras acţiunea într-un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept sau că între parţi s-a încheiat o tranzacţie de împăcare; c) la aceeaşi sau la altă instanţă de judecată se examinează o acţiune între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept; d) acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sînt întrunite condiţiile prevăzute la art.208; g) acţiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerinţelor prevăzute la art.211 alin.(1) şi (2) şi art.212 alin.(1) şi reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Verificând aspectele legate de admisibilitatea/inadmisibilitatea acţiunii în ordinea contenciosului administrativ, la etapa procesuală corespunzătoare, instanţa de judecată, a stabilit faptul că, prezenţa acţiune constituie obiect de examinare în ordinea contenciosului administrativ, la fel verificând portalul naţional al instanţelor de judecată a constatat că, la caz nu există o hotărâre

judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept, nu există pe rol o acţiune între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept. Instanța de judecată a constatat că, reclamantul a respectat procedura prealabilă stabilită de lege, în cazul acțiunii în contestare – exprimând dezacordul asupra Deciziei de regularizare nr.79 din 25.04.2024, recepționată de reclamant la 02.05.2024. Cererea prealabilă/dezacordul reclamantului a fost depus către organul vamal la 10.05.2024, iar prin decizia nr. 28/11-7498 din 10.06.2024 a fost respinsă pe aspecte de fond, ci nu de termen, astfel, pârâtul nu a invocat încălcarea de către reclamant a termenului de depunere a cererii prealabile. Termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ a fost respectat, or, răspunsul la cererea prealabilă de contestare a deciziei de regularizare datează cu 10.06.2024, iar acțiunea a fost înaintată la 18.07.2024, astfel reclamantul încadrându-se în termenul legal de 30 de zile de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă. Din analiza circumstanțelor de fapt și a temeiurilor de drept indicate în acțiune, instanța a constatat că reclamantul invocă un interes la înaintarea acțiunii.

Instanța mai menționează că, în prezenta speță, în motivarea soluției se va referi în raport cu toate actele contestate de reclamant (act administrativ, răspuns la cerere prealabilă, operațiuni administrative) or, primordial, în baza unei acţiuni în contestare, instanța de judecată se expune inclusiv asupra eventualei decizii de soluţionare a cererii prealabile, suplimentar, examinând legalitatea și temeinicia actului administrativ contestat, instanța analizează inclusiv totalitatea actelor premergătoare, a actelor reale, a operațiunilor administrative, actelor preparatorii, care au stat la baza emiterii actului administrativ contestat.

Referitor la circumstanţele cauzei, la probele administrate, instanța de contencios administrativ reține următoarele:

În drept, instanța apreciază că, potrivit art.1 alin.(4) Cod vamal nr.95 din 24.08.2021 în vigoare din 01.01.2024, activitatea vamală se desfăşoară în conformitate cu legislaţia în vigoare la data la care Serviciul Vamal a acceptat declaraţia vamală şi alte documente, cu excepţia cazurilor prevăzute de legislaţie. În cazul trecerii ilegale de mărfuri, inclusiv de mijloace de transport, peste frontiera vamală, se aplică legislaţia vamală în vigoare la momentul trecerii de facto a acestor bunuri peste frontiera vamală.

Prin urmare, instanța de contencios administrativ constată, la cazul din speță aplicabilitatea normelor Codului Vamal în vigoare la data importului mărfii în țară adică a Codului vamal nr.1149-XIV din 20.07.2000, ce ține de completarea declarației vamale, tarifului vamale, calcularea obligațiilor vamale.

*În cadrul examinării cauzei, cercetând starea de fapt instanța de judecată a stabilit cu certitudine că, potrivit declarației vamale de import nr.2070 I 87760 la data de 01.09.2021, reclamantul SRI „Curtea Dacilor" a solicitat vămuirea unei semiremorci pentru transportul mărfurilor **********, anul fabricării 2013, şasiu *****, cu valoarea facturală de 21 500 euro, valoarea statistică 458 763,80 lei, beneficiind de scutirea achitării taxei vamale în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. L380598 din 24.08.2021* ***(f.d. 61-73).***

Conform declarației indicate, cât şi potrivit certificatului de origine a mărfii prezentat de SRL "Curtea Dacilor" EUR.1 nr. L380598 din 24.08.2021 instanța atestă că tranzacția dată a beneficiat de tratament tarifar preferențial cu codul preferinței 200, fiind scutit de achitarea taxelor vamale în baza Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice şi statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27.06.2014 şi ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 publicată în Monitorul Oficial nr. 185-199/442 din 18.07.2014, pentru produsele originare din Uniunea Europeană.

*La caz, în vederea asigurării securității economice a statului şi exercitării controlului asupra corectitudinii declarării şi acordării preferinţelor tarifare şi netarifare, în procesul controlului vamal, funcţionarul vamal antrenat în perfectarea declaraţiei vamale nr. 2070 I 87760 din 01.09.2021, a pus la îndoială şi a identificat riscul de acordare a preferinţelor mărfii ca neîntemeiat, corespunzător de către Secția Control Ulterior a Biroului Vamal Nord a fost întocmită scrisoarea nr.5094 din 01.08.2023 şi nota de prezentare nr. 25/01 din 29.03.2024, potrivit căreia s-a constatat că pentru marfa: semiremorca pentru transportul mărfurilor **********, anul fabricării 2013, şasiu *****, cu valoarea facturală de 21 500 euro, valoarea statistică 458 763,80 lei, importată în baza declaraţiei vamale nr. 2070 I 87760 din 01.09.2021 autoritatea vamală refuză acordarea tratamentului preferențial ceea ce duce la apariția obligației vamale conform art. 127/11 alin. (1) Cod Vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000 (în redacție la data depunerii declarației vamale)* ***(f.d. 51-54, 55).***

Potrivit Regulamentului cu privire la regulile de origine a mărfurilor, aprobat prin HG nr. 1599/2002 (în redacție la data depunerii declarației vamale), este prevăzut în pct. 37, 40 alin. (1), Organele vamale ale Republicii Moldova (în continuare organele vamale) sânt abilitate cu dreptul verificării certificatului de origine sau declarației de origine/declarației pe factură a mărfurilor importate în Republica Moldova. În cazurile apariției unor dubii privind originea mărfii sau datele ce se conțin în certificatul de origine sau declarația de origine/declarația pe factură, organul vamal al Republicii

Moldova este în drept: să se adreseze organului împuternicit, care a eliberat dovada de origine respectivă, sau organelor competente ale ţării de origine a mărfii. Autorităţile vamale ale Republicii Moldova restituie dovada de origine.

La fel, este de reţinut că, potrivit articolului 181[1] Cod Vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000 (în redacţie la data depunerii declaraţiei vamale), (1) Controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor, este efectuat imperativ în scopuri vamale în vederea asigurării aplicării corecte a legislaţiei şi confirmării sau infirmării conformării declarantului la aceasta. (2) Controlul ulterior este efectuat de organele vamale, conform procedurii stabilite de Guvern, prin auditul postvămuire sau reverificarea declaraţiei vamale, pe o perioadă ce nu depăşeşte termenul de prescripţie stabilit la art.127 alin.(10). (3) Procedura de efectuare a analizei riscurilor, a planificării şi realizării controlului ulterior constă dintr-un ansamblu de metode şi operaţiuni de organizare şi desfăşurare a controlului, prevăzute de prezentul cod şi de alte acte normative. Controlul ulterior se realizează prin anumite forme (control general, control parţial, control repetat), proceduri (control planificat, control inopinat, control prin contrapunere) şi metode (control total, control selectiv, control electronic). (4) În termenul prevăzut la alin.(2), organul vamal verifică orice document, registru şi evidenţă referitoare la mărfurile provenite din comerţul internaţional sau la alte operaţiuni comerciale anterioare sau ulterioare aferente acestor mărfuri. Controlul poate fi efectuat la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate, direct sau indirect, din punct de vedere profesional în operaţiunile menţionate sau la sediul oricărei alte persoane care se află în posesia acestor documente, date sau mărfuri ori deţine informaţii în legătură cu acestea. De asemenea poate fi efectuat controlul fizic sau prelevarea de eşantioane ale mărfurilor dacă acestea mai pot fi identificate. (7) Dacă după controlul ulterior rezultă că dispoziţiile ce reglementează destinaţia vamală respectivă au fost aplicate eronat, organul vamal ia măsuri pentru regularizarea situaţiei, indiferent de nivelul şi forma de control vamal aplicate anterior.

Conform articolul 202[2] Cod Vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000 (în redacţie la data depunerii declaraţiei vamale), (1) Reverificarea declaraţiei vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior şi constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii şi caracterului complet al informaţiilor furnizate într-o declaraţie vamală, precum şi a existenţei şi conformităţii documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinaţie vamală, a altor documente aferente operaţiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuţii de administrare fiscală sau alte instituţii şi persoane. (2) Reverificarea declaraţiei vamale se efectuează de către

organele vamale conform procedurii stabilite de Guvern. (3) În procesul efectuării reverificării declaraţiei vamale, organele vamale pot utiliza informaţii şi date inclusiv din bazele de date automatizate şi programele informaţionale de administrare a riscurilor. (4) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(5), controlul ulterior prin reverificare a declaraţiei vamale se efectuează fără întocmirea procesului-verbal de reverificare. (5) În cazul depistării unor erori şi/sau divergenţe între informaţiile din declaraţiile vamale şi cele din documentele verificate, ce conduc la apariţia, modificarea şi/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale.

În temeiul art.202[3] alin.(2), lit.e), 202[5] alin. (2) lit.b) Cod Vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000 (în redacţie la data depunerii declaraţiei vamale) (2) În cazul exercitării controlului ulterior, organul vamal are următoarele drepturi: e) să calculeze şi să încaseze la bugetul public naţional, în conformitate cu legislaţia în vigoare, obligaţiile vamale constatate. (2) Persoanele care desfăşoară tranzacţii economice externe sînt obligate să păstreze documentele aferente acestor operaţiuni, în scopul desfăşurării controlului ulterior, pentru o perioadă de 4 ani calendaristici, care se calculează după cum urmează: b) în cazul mărfurilor puse în liberă circulaţie în alte împrejurări decît cele stabilite la lit.a) sau al mărfurilor declarate pentru export – de la sfîrşitul anului calendaristic în care sînt acceptate declaraţiile de punere în liberă circulaţie sau cele de export.

Potrivit art.202[7] alin.(1), (2), lit.f) Cod Vamal Cod Vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000 (în redacţie la data depunerii declaraţiei vamale) (1) Organele vamale calculează obligaţiile vamale în baza rezultatelor controlului ulterior, stabilind dacă acestea au fost constatate conform prevederilor legislaţiei. (2) Organele vamale pot determina cuantumul obligaţiei vamale, precum şi decide asupra corectitudinii aplicării măsurilor de politică economică în baza informaţiilor de care dispun în următoarele cazuri:f) obţinerea documentelor solicitate în cadrul unei cereri de asistenţă administrativă internaţională.

Conform art.202[9] alin.(4)-(5) Cod Vamal (în vigoare la momentul depunerii declaraţiei vamale), (4) Procesul-verbal de reverificare a declaraţiei vamale reprezintă un document de forma stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de colaboratorul vamal al organului care a exercitat reverificarea declaraţiei vamale, în care se consemnează rezultatele controlului. În procesul-verbal de reverificare a declaraţiei vamale se vor descrie obiectiv, clar şi exact încălcările legislaţiei şi măsurile de politică economică cu referire la informaţiile, datele, documentele probatorii, fiind indicate actele normative încălcate. (5) În baza actului de audit postvămuire/procesului-verbal de

reverificare a declaraţiei vamale, organele vamale întreprind măsuri de calculare şi încasare a obligaţiilor vamale constatate, conform procedurii stabilite de legislaţie.

Drept consecinţă a fost perfectat procesul-verbal nr. 25/02 din 29 martie 2024 de reverificare a declaraţilor vamale, potrivit căruia riscul de atribuire incorectă a tratamentului tarifar preferenţial s-a adeverit. Conform declaraţiei vamale menţionate supra agentul economic SRL ”Curtea Dacilor” a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferenţial (preferinţa 200), prevăzut de Acordul de Asociere între Republica Moldova şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice şi statele membre ale acestora, semnat la Bruxelles la 27.06.2014 şi ratificat prin Legea nr.112 din 02.07.2014. În urma celor relatate, în temeiul art. 32, art.127/11 alin.(1) lit.a), art.127/13, Codul Vamal al Republicii Moldova nr.1149-XIV din 20.07.2000, art.(1) alin. (4) Cod vamal nr. 95/2021, în adresa SRL„Curtea Dacilor” urmează să fie recalculate şi încasate drepturi de import în sumă totală de 27 525,83 lei (dintre care TV- 22 938,19 lei, TVA- 4 587,64 lei). Majorarea de întârziere va fi calculată, conform prevederilor art.228 Cod Fiscal nr.1163-XIII din 24.04.1997 şi art. 129 alin.(2/2) Cod Vamal al RM nr.1149-XIV din 20.07.2000, la data emiterii deciziei de regularizare ***(f.d.48-50).***

Actele cauzei denotă că, procesul-verbal nr. 25/02 din 29 martie 2024 de reverificare a declaraţilor vamale a fost expediat în adresa reclamantului SRL ”Curtea Dacilor” şi recepţionat de ultimul la 08.04.2024 ***(f.d.46-47).***

Respectiv, nefiind de acord cu acesta, la data de 14.04.2024 SRL ”Curtea Dacilor” s-a adresat către Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord cu un dezacord în privinţa procesului-verbal nr. 25/02 din 29 martie 2024 de reverificare a declaraţilor vamale care prin răspunsul nr. 28/2527-84 din 19.04.2024 a fost respins ca neîntemeiat ***(f.d. 40-45).***

În ordinea celor relatate, instanţa de judecată reţine că, autoritatea vamală Biroul Vamal Nord a emis decizia de regularizare nr. 79 din 25.04.2024, prin care au fost recalculate şi încasate obligaţii vamale de la SRL ”Curtea Dacilor”, în sumă totală de 39 584,29 lei (taxa vamală = 27 525,83 lei şi penalitate = 12 058,46 lei), actul administrativ în cauză fiind recepţionat de reclamant la data de 02.05.2024 ***(f.d. 9/35-37).***

La 10.05.2024 SRL ”Curtea Dacilor” a expediat în adresa Serviciului Vamal o contestaţie, înregistrată cu nr. 13419, solicitând anularea deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024 emisă de Biroul vamal Nord. Prin decizia nr. 28/11-7498 din 10.06.2024 Serviciul Vamal a respins contestaţia formulată de SRL ”Curtea Dacilor” ***(f.d. 10/29-30).***

Conform art. 127[2] lit.a) Cod Vamal (în redacţie la data depunerii declaraţiei vamale), (1) La introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal,

obligaţia vamală apare în cazurile cînd: a) mărfurile pasibile de drepturi de import sînt puse în liberă circulaţie.

Potrivit art. 127[11] alin. (1), lit.a) Cod Vamal (în redacție la data depunerii declarației vamale), Obligaţia vamală apare, atît la import cît şi la export, şi în următoarele cazuri: a) cînd, ulterior efectuării operaţiunilor de vămuire şi acordării liberului de vamă, se constată că informaţiile cuprinse în declaraţia vamală au condus la stabilirea unei obligaţii vamale diminuate.

Art.127[13] din Codul vamal (în redacție la data depunerii declarației vamale) prevede că, decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care serveşte drept dovadă a apariţiei şi/sau anulării obligaţiei vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus şi a măsurilor de politică economică şi care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoştinţă plătitorului vamal.

La fel, art. 129 alin. (1)-(2) acelaşi Cod, stipulează că, Drepturile de import şi de export neplătite în modul stabilit la art.124 se percep în mod incontestabil de către organul vamal din contul plătitorului în baza documentelor executorii sau a documentelor echivalente acestora, în condiţiile legii. Pentru fiecare zi de întîrziere a plăţii drepturilor de import şi de export se încasează o penalitate în mărimea stabilită de Codul fiscal, cu excepţiile prevăzute de lege.

Acelaşi art.129 alin. (2[2]), prevede că, Pentru sumele obligaţiei vamale stabilite în procesul controlului ulterior sau în urma recalculării drepturilor de import şi de export, majorarea de întîrziere se calculează pentru perioada de cînd sumele obligaţiilor vamale respective urmau să fie achitate şi pînă la data stingerii acestora. Înscrierea în fişa de evidenţă a plătitorului vamal a majorării de întîrziere calculate în procesul controlului ulterior sau ca rezultat al recalculării drepturilor de import şi de export se efectuează în baza deciziei de regularizare.

Aşadar, nefiind de acord cu actul administrativ emis, la data de 18.07.2024 a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal şi Biroului Vamal Nord, solicitând: anularea Deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024, emisă de Biroul Vamal Nord în privința SRL ”Curtea Dacilor”.

Instanța de judecată reiterează că, obiect al controlului judecătoresc constituie Decizia de regularizare nr. 79 din 25.04.2024, emisă de Biroul Vamal Nord în privința SRL „ Curtea Dacilor”, prin care au fost recalculate și încasate obligații vamale de la SC „ Curtea Dacilor” SRL, în sumă totală de 39 584,29 lei, având în vedere importul din Germania, în baza certificatului de

*circulație EUR. 1 nr. L 380598 din 24.08.2021 a Semiremorcii pentru transportul mărfii ********** a.f. 2013.*

În conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1), (2) din Codul vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000 (în redacție la data depunerii declarației vamale), (1) Legislația vamală este constituită din prezentul cod, din Legea cu privire la tariful vamal, din alte acte normative și acorduri internaționale în domeniul vamal la care Republica Moldova este parte. (2) Activitatea vamală se desfășoară în conformitate cu legislația care este în vigoare la data la care organul vamal a primit declarația vamală și alte documente, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație.

În Art. 7 din Cod vamal (în redacție la data depunerii declarației vamale) stabilește că, dacă acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte stabilesc alte norme decît cele prevăzute de prezentul cod și de alte acte normative în domeniul vamal ale Republicii Moldova, prioritate au acordurile internaționale.

Potrivit prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 (Monitorul Oficial nr. 185- 199/442 din 18.07.2014), la prezentarea dovezii de origine, mărfurile importate în Republica Moldova din Uniunea Europeană, beneficiază de tratament tarifar preferențial.

Regulile de origine aplicabile în cadrul Acordului sus-menționat sunt cele prevăzute de Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene (în continuare Convenția PEM), la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 111 din 28.05.2015.

În conformitate cu prevederile art. 147 alin. (1) al Acordului de Asociere, Fiecare parte reduce sau elimină taxele vamale aplicate mărfurilor originare din cealaltă parte, în conformitate cu anexa XV la prezentul acord.

Art. 1, Anexa XV la Acordul enunțat, prevede că, Părțile elimină toate taxele vamale pentru mărfurile originare din cealaltă parte începând cu data intrării în vigoare a prezentului acord, cu excepțiile prevăzute la punctele 2, 3 și 4 și fără a aduce atingere punctului 5 din prezenta anexă.

Potrivit art. 15 alin. (1) Protocolul II al Acordului de Asociere, Produsele originare dintr-o parte beneficiază, la importul în cealaltă parte, de dispozițiile prezentului acord la prezentarea uneia dintre următoarele dovezi de origine: (a) un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1, al cărui model este prezentat în anexa III la prezentul protocol; (b) în cazurile prevăzute la articolul 21 alineatul (1), o declarație (denumită în continuare „declarație de origine”), întocmită de exportator pe o factură, un bon de livrare sau pe orice alt

document comercial care descrie produsele respective într-o măsură suficient de detaliată pentru a permite identificarea acestora. Textul declarației de origine figurează în anexa IV la prezentul protocol.

Art. 16 alin. (1)-(3) din Protocol, reglementează că, certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se eliberează de către autoritățile vamale ale părții exportatoare la cererea scrisă a exportatorului sau, sub responsabilitatea acestuia, a reprezentantului său autorizat. În acest scop, exportatorul sau reprezentantul autorizat al acestuia completează atât certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1, cât și formularul de cerere, ale căror modele figurează în anexa III la prezentul protocol. Aceste formulare se completează în una dintre limbile în care este întocmit prezentul acord și în conformitate cu dispozițiile legislației naționale a țării exportatoare. Dacă formularele se completează de mână, ele trebuie completate cu cerneală și cu litere de tipar. Descrierea produselor se face la rubrica destinată acestui scop, fără a se lăsa spații libere între rânduri. În cazul în care rubrica nu se completează integral, trebuie să se traseze o linie orizontală sub ultimul rând al descrierii, spațiul liber fiind barat. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 trebuie să poată prezenta în orice moment, la cererea autorităților vamale din partea exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1, toate documentele corespunzătoare care dovedesc caracterul originar al produselor respective, precum și îndeplinirea tuturor celorlalte condiții prevăzute în prezentul protocol.

Totodată, instanța de judecată remarcă că, în temeiul art. 179 Cod vamal al RM (în vigoare la momentul depunerii declarației vamale), declarația vamală care se depune la organul vamal, trebuie să fie însoțită de toate documentele necesare vămuirii

Conform prevederilor art. 19 alin. (1) al Legii nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal (în redacție la data depunerii declarației vamale), drept țară de origine a mărfii se consideră țara în care ea a fost obținută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de lege sau de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

Prevederile art. 23 alin (2) lit. a) din Legea nr. 1380/1997 (în redacție la data depunerii declarației vamale) stipulează că, (2) La introducerea mărfii pe teritoriul vamal, certificatul de origine sau declarația de origine a ei se prezintă în mod obligatoriu dacă: a) țara de origine a mărfii beneficiază din partea Republicii Moldova de un regim preferențial; [...] Totodată, conform art. 26 alin. (3) Legea 1380/1997, (3) Mărfurile a căror origine nu este stabilită cu exactitate pot fi trecute peste frontiera vamală doar cu condiția achitării taxei vamale la cotele maxime ale tarifului vamal.

De asemenea, potrivit art. 16 lit. c) din Notele explicative privind protocoalele Pan-Euro-Mediteraneene privind regulile de origine nr. 2007/C 83/01, publicate în Jurnalul Oficial a Uniunii Europene nr. 83/1 din 17.04.2007, care reglementează Documente justificative pentru mărfuri folosite, stabilește expres că: Dovada de origine poate fi eliberată și pentru mărfuri folosite sau pentru alte mărfuri în cazul în care, din cauza timpului considerabil scurs de la data producției sau importării până la data exportului, documentele justificative uzuale nu mai sunt disponibile, cu condiția ca: […] (c) să nu existe indicii că bunurile nu corespund cerințelor regulilor de origine.

Totodată, conform art. 31 alin. (2) din Apendicele I la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, […] (2) Pentru a garanta o aplicare corectă a prezentei convenții, părțile contractante își acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 și EUR-MED, a declarațiilor de origine și a declarațiilor de origine EURMED, precum și a exactității informațiilor furnizate în aceste documente.

Iar, art. 32 alin. (3) din Apendicele I la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, stipulează că: […] (3) Verificarea este efectuată de autoritățile vamale ale părții contractante exportatoare. În acest sens, ele sunt abilitate să solicite orice dovezi și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră necesar. […] Astfel, în conformitate cu prevederile Protocolului II al Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, Serviciul Vamal al Republicii Moldova a solicitat efectuarea verificării ulterioare de către Autoritățile Vamale ale Republicii Germania, a certificatelor de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. L 387116 din 18.06.2019: nr. L 387117 din 03.07.2019 și nr. L 387118 din 16.07.2019.

Ca urmare, au fost recepționate răspunsurile Autorității Vamale a Republicii Germania nr. Z 4215 F - 247/22-1 din 04.07.2021 şi nr. Z4215 B - 11/22 - B 1401 din 20.06.2023, prin care a fost comunicat faptul că, certificatul de circulație EUR. 1 nr. L 380598 din 24.08.2021 este autentic, însă mărfurile importate acoperite de aceste certificate nu sunt originare din Uniunea Europeană, în sensul prevederilor Acordului de asociere între Republica Moldova și Uniunea Europeană, conform Convenției PEM, fapt confirmat prin completarea de către Autoritățile Vamale ale Republicii Germania, a rubricii 14 a certificatului de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. L

380598 din 24.08.2021, astfel pentru mărfurile menționate supra „Curtea Dacilor" SRL a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial ***(f.d. 56-60).***

Conform art. 32 alin. (6) din Apendicele I la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, […] (6) Dacă există îndoieli justificate şi în lipsa unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de verificare sau dacă răspunsul nu conține informații suficiente pentru a determina autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile vamale solicitante refuză, cu excepția unor circumstanțe excepționale, acordarea tratamentului preferențial.

În concluzie, instanța de judecată constată că, la importul mărfii în baza declaraţiei vamale nr. 2070 I 87760 din 01.09.2021, la care a fost prezentat certificatului de circulaţie a mărfurilor EUR. 1 nr. L 380598 din 24.08.2021, SRL"Curtea Dacilor" a beneficiat neîntemeiat de preferinţa tarifară cu scutirea de la achitarea taxei vamale, astfel cum în rezultatul verificării ulterioare de către Autoritatea Vamală din Germaniei nu s-a confirmat originea preferenţială.

Prin urmare, vămuirea remorcii de către reclamant, neoriginară din Uniunea Europeană a condus la achitarea taxelor vamale pentru marfa importată în baza declarației vamale nr. 2070 I 87760 din 01.09.2021.

De asemenea, este relevant de reținut că, potrivit pct. 45 din HG nr. 1000 din 17.10.2018 (în redacţie la data depunerii declaraţiei vamale), subdiviziunile de control ulterior, conform regulamentului de organizare și funcționare, reprezintă aparatul de control specializat în prevenirea, constatarea și medierea sancționării încălcărilor aduse reglementărilor vamale și fiscale prin acte specifice de audit post vămuire sau de reverificare a declarațiilor vamale. Acestea se efectuează pentru asigurarea aplicării corecte a reglementărilor vamale și fiscale privind importul, exportul, tranzitul, transferul și destinația finală a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al Republicii Moldova și alte țări, inclusiv staționarea mărfurilor care nu au statut de mărfuri autohtone.

Aşadar, cadrul legal în vigoare investește în mod clar, cert, subdiviziunea de control ulterior cu împuterniciri de a constata anumite neconcordanțe și alte încălcări vamale ce conduc la apariția unei obligații vamale, cât și neîndeplinirea cerințelor legale ale declarantului vamal.

Astfel, obligativitatea citării, informării declarantului vamal despre iregularitățile depistate pe urma controlului ulterior prin reverificare a declarației vamale, intervine doar după efectiva depistare a acestora, obligație care a și fost realizată de către organul vamal competent, fapt confirmat prin citațiile și scrisorile de însoțire anexate la dosar administrativ, prin urmare

argumentul precum că, reclamantul a fost lipsit de informația completă ceea ce a prejudiciat dreptul reclamantului la apărare este neîntemeiat.

Un alt argument, precum că, inițial nu a existat îndoieli asupra veridicității Certificatului de circulație EUR 1 nr. L 380598 din 24.08.2021, instanța îl apreciază critic, astfel cum, efectuarea controlului ulterior a declarației vamale nu presupune existența unor îndoieli justificate privind legalitatea unor acte anexate la declaraţia vamală de import, scopul controlului însă, fiind verificarea corectitudinii aplicării reglementărilor procesul vămuirii mărfurilor.

Prin urmare, instanța relevă că, în acest sens, Serviciul Vamal a solicitat asistenţă administrativă de la autoritățile vamale a țării de export-Germania, care nu a confirmat caracterul originar al produselor acoperite de certificatul de circulaţie EUR.1 menționat.

Or, după cum s-a relatat supra, originea mărfii se determină în strictă conformitate cu Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe deoparte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxells la 27 iunie 2014 și ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014, aplicat cu strictețe de către organul vamal, în care expres este descrisă procedura care urmează a fi respectată de către organele vamale în situația din speță, normele actelor respective fiind respectate de organul vamal la emiterea actului administrativ contestat.

Totodată, instanța apreciază ca neîntemeiat și argumentul precum că, simpla constatare, a autorităţii publice - vama Germană, fără a motiva/proba constatările respective fată de persoana care a fost afectată de constatările respective, nu pot servi drept temei suficient aplicării faţă de reclamant a sancţiunilor pecuniare de achitare a sumelor suplimentare la import (inclusiv dobânzii de întârziere), or, Codul administrativ relevă la art. 21, alin. (1) că, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative.

La fel, cadrul normativ în baza căruia autoritatea pârâtă vamală a acționat verificând legalitate acordării tratamentului preferențial reclamantului la importul mărfii sub codul scutirii 200 în baza certificatului de circulație EUR. 1 nr. L 380598 din 24.08.2021, au menționate supra. Anume aceste Convenții și Protocoale la care s-a făcut referire, au stat și la baza emiterii răspunsului de către autoritatea vamală Germneă, ăn contextul în care ambele state sunt părți care le-au recunoscut și ratificat.

În lumina celor relatate, instanţa de judecată remarcă că, în urma efectuării controlului judecătoresc asupra Deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024, emisă de Biroul Vamal Nord în privința SRL „Curtea Dacilor”, s-

a stabilit netemeinicia pretenției reclamantului privind anularea actului administrativ nominalizat, întrucât acesta a fost emis de către un organ competent, cu respectarea procedurii și aplicarea corectă a normelor material.

Prin urmare, instanța constată că, SRL „Curtea Dacilor" la importul mărfii în baza declarației vamale nr. 2070 I 87760 din 01.09.2021, la care a fost prezentat certificatului de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. L 380598 din 24.08.2024, a beneficiat neîntemeiat de preferința tarifară cu scutirea de la achitarea taxei vamale, deoarece ca rezultat al verificării ulterioare de către Autoritatea Vamală din Germania nu s-a confirmat originea preferențială, ceea ce a condus la calcularea obligațiilor vamale prin întocmirea deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024.

În ordinea celor relatate, instanța concluzionează asupra temeiniciei deciziei de regularizare și calculării obligațiilor vamale în mărime de 39 584,29 lei, mai mult decât atât, potrivit ordinului de plată nr. 103 din 10.05.2024, rezultă că, SRL „Curtea Dacilor" a achitat suma obligațiilor vamale calculate, respectiv Biroul Vamal Nord a întocmit protocolul de corecție nr. 25/03 din 11.06.2024 a informației din declarațiile vamale în detaliu după finalizarea controlului ulterior față de SRL „Curtea Dacilor" ***(f.d. 26-28, 38-39).***

În asemenea circumstanțe instanța de contencios administrativ va respinge pretenția privind anularea ca fiind ilegală a deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024 emisă de Biroul Vamal Nord.

Astfel, constatând temeinicia actelor contestate, instanța va aprecia critic argumentele reclamantei expuse în acțiune, constatând concomitent asupra respectării de organul vamal a principiilor legalității, oportunității și a limitelor dreptului său discreționar, or potrivit art.art.23, alin.(3) și 24 alin. (1)-(2) Cod administrativ, (3) Atît în cadrul procedurii administrative, cît și în cadrul procedurii de contencios administrativ sau ca rezultat al acestora, nici o persoană nu poate beneficia de privilegii, nu poate fi dezavantajată, lipsită de drepturi sau scutită de obligaţii pe motiv de rasă, origini familiale, sex, limbă, cetăţenie, apartenenţă etnică, religie, convingeri politice sau ideologice, educaţie, situaţie economică, condiţie socială. (1) Participanţii la procedura administrativă şi procedura de contencios administrativ trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi îndeplinească obligaţiile cu bună-credinţă, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanţi. (2) Participantul care îşi exercită drepturile procesuale în mod abuziv şi nu îşi îndeplineşte obligaţiile procesuale cu bună-credinţă răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale şi morale cauzate.

În acest sens și art. 43 același Cod prevede că, examinarea judiciară a cauzelor de contencios administrativ se desfășoară în baza principiului

contradictorialităţii şi al egalităţii în drepturi procedurale a participanţilor la proces.

Deci, Biroul Vamal Nord, a respectat condiţiile impuse de lege la întocmirea şi emiterea actelor administrative contestate la caz, astfel a realizat obligaţia de motivare a actelor administrative atât a) în drept, cât şi b) motivarea în fapt şi c) conţine o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului. Biroul Vamal Nord, în exercitarea la caz a dreptului discreţionar atribuit de lege şi alte acte normative, a acţionat cu bună - credinţă în limitele legale stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul în limita împuternicirilor şi în baza procedurii stabilite expres de Codul Vamal nr. 1149/2000 (în vigoare la data depunerii declaraţiei vamale) şi Codul Vamal nr. 95 din 24.08.2024 (în vigoare la momentul iniţierii controlului ulterior), Codul Contravenţional şi alte acte normative, şi respectiv, nu a adus atingere activităţii administrative a SRL „Curtea Dacilor" stabilite de Codul Administrativ.

Prin urmare, reieşind din prevederile normelor enunţate, instanţa de judecată reţine că, Biroul vamal Nord al Serviciului Vamal este un organ de drept care contribuie, în limitele competenţei, la asigurarea securităţii economice a statului Republica Moldova, exercitând controlul legalităţii importurilor şi luptă împotriva încălcărilor vamale, încasării tuturor drepturilor de import, în baza prevederilor Codului administrative.

Din considerentele enunţate, instanţa de judecată consideră necesar a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Curtea Dacilor", or actele contestate în speţă sunt legale, fiind emise cu respectarea procedurii, termenelor şi competenţei stabilite de lege.

Conform art.224 alin.1 lit.f) din Codul administrativ, examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)-e).

În acest sens, instanţa constată lipsa temeiului legal de satisface pretenţiile reclamantei privind anularea actului administrativ individual defavorabil şi anume a Deciziei de regularizare nr.79 din 25.04.2024 emisă de Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal RM, or pârâtul prin argumentele şi probele anexate la materialele cauzei a demonstrat în şedinţa de judecată legalitatea acţiunilor sale, iar reclamanta nu a invocat în susţinerea poziţiei sale careva probe pertinente, concludente şi utile, care în ansamblul lor ar demonstra necesitatea admiterii cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu art.224 Cod administrativ, art.238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Respinge acțiunea la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL ”Curtea Dacilor” vs Biroul Vamal Nord al Serviciul Vamal RM privind anularea acttului administrativ individual defavorabil şi anume a Deciziei de regularizare nr.79 din 25.04.2024 emisă de Biroul Vamal Nord al Serviciul Vamal RM.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Bălţi în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălţi, sediul Central.

Preşedintele ședinței, judecător ***Valeriu Pădurari***